

Majda Lumpajda a Lukáš Lupínek

Jak Majda a Lukáš
přišli ke svým jménům

Jmenuju se Majda a nejradši ze všeho lezu na stromy. Jezdím taky ráda na kole a umím hodně rychle běhat. Tatínek mi někdy říká: „Ty jsi uličnice!“, protože umím být dost divoká. A maminka říká: „Ty jsi moje sluníčko!“, protože zářím jako sluníčko, když se směju. Takže někdy nevím, jestli jsem zrovna uličnice, nebo sluníčko. Možná jsem prostě obojí dohromady a tak to mám nejradši.

Naštěstí mám bráchu. Jmenuje se Lukáš a je jen o trochu mladší než já. Většinou spolu dobře vycházíme. Lukáš má skvělé nápady a můžeme spolu dělat spoustu věcí. Maminka a tatínek se nestačí divit, co máme všechno za nápady, a říkají nám: „Vy jste snad pan Fištrón a paní Fištrónová!“ Vždycky nám pak připadá, že jsme děsně chytrí a už i docela velcí.

Někdy jsme na návštěvě u babičky a dědy. Dědečkovi neustále vyměňuju levou a pravou botu, prostě jen tak, že se mi zrovna chce. On pak na mě volá: „Ach, tahle Majda Lumpajda!“ Dědeček se chce vlastně spíš tvářit vážně, ale nevydrží to a začne se usmívat. A já se začnu hihňat, protože Majda Lumpajda se jmenuju moc ráda. Lumpák, to je totiž takový druh darebáka, a tím jsem taky moc ráda.

A babička říkává: „Tyhle lupínky“ – tím myslí Lukáše a mě – „ty musí mít člověk prostě rád.“ „Ale babičko,“ Lukáš na to, „my nejsme žádní lupínci, copak vypadáme jako lupeň?“ „A taky přece nerosteme na zahradě!“ protestuju i já. „To sice ne, ale rostete v mém srdci!“ odpovídá babička a ani trošku ze svého názoru nechce ustoupit.

„Ty máš opravdu v srdci zahradu?“ chce pak vědět Lukáš. „Ano, opravdu, mám tam takovou srdeční zahradu.“ „A my jsme tvoje srdeční lupení?“ ptáme se šibalsky a vineme se kolem babičky, jako bychom byli malé, divoké rostlinky. „Přesně tak!“ kýve babička hlavou.

„Aha!“ říkáme potom, protože lupínky v babiččině srdeční zahradě jsme moc rádi.

A takhle dojde k tomu, že se mi začíná skládat moje jméno: Jmenuju se Majda Lumpajda Sluníčko Uličnice Lupínek paní Fištrónová. Ha! Kdo by si to byl pomyslel! „Já chci mít taky takové pěkné jméno,“ touží brácha. „Lukáš Lupínek a pan Fištrón, to je přece málo!“ A tak začne i on sbírat další části svého jména – a sice takhle:

„Podívej, tati, jak mi zase vyrostly svaly.“

Tatínek se na něj pozorně zadívá a pak kývne: „Ty jsi můj rytíř Supersilák.“ Pak se na sebe vyzývavě podívají, netrvá to dlouho a už se perou na koberci.

„To je náš trénink silných mužů,“ vysvětlují mamince. „Tak jo,“ usmívá se maminka a je docela ráda, že se k nim nemusí přidat. „Ještě musíme dokončit naši malou zkoušku síly,“ říkají tatínek a Lukáš. Pak trénují tak dlouho, až tatínek nemůže, prudce oddychuje a leží na zádech. Lukáš leží vedle něho. Ze vši té námahy je celý červený. „To mi dělá dobře, tati,“ poznamená a může se stát, že začnou zase od začátku, protože rytířští otcové a rytířští synové to tak dělají.

Od včerejška se Lukášovi kýve zub. Děda z toho má radost a dobírá si ho: „No, Lukášku, Viklavý Zoubku, jak se ti daří?“ „Super,“ směje se Lukáš. „Ty to máš dobré!“ říká děda. „Tobě zuby samy dorostou, když nějaké ztratíš. Když vypadne nějaký mně, musím jít k zubaři a nechat si udělat zub nový. Představ si to!“

Lukáš Viklavý Zoubek si to představuje. Pak se usměje úsměvem, při kterém je viklavý zub pěkně vidět, a poplácá dědu po rameni. „Třeba se kvůli tobě jednou stanu zubařem, dědo.“ Dědeček se usměje: „To by bylo vskutku báječné. Chodil bych k zubaři pokaždé moc rád!“ Pak spolu děda a Lukáš sedí ještě chvíli na lavičce. Lukáš myslí na svůj nový zub a dědeček na svého zubaře.

A tak se stalo, že i Lukáš pomalu přišel ke svému jménu. „Jmenuju se Lukáš Rytíř Supersilák Viklavý Zoubek Lupínek pan Fištrón! Ha, kdo by si to byl pomyslel!“

Několik slov k zamyšlení: Jak posílit identitu dětí

Děti chtějí vědět, kdo jsou a jací jsou. Skládají si obraz sebe sama často z komentářů a také z nevyřčených poselství od dospělých. Ta si samy interpretují, a vytvářejí si tak představu o sobě samých. A tím ovlivňují to, jak se bude vyvíjet jejich sebevědomí.

Jména, která podtrhují identitu dítěte, jako jsou jména vyzdvihující sílu nebo jména kouzelná, nejen posilují to, co dítě zvládne, ale také, kým v hloubi své duše opravdu je.

Na následujících řádcích budeme tuto vnitřní kvalitu nazývat hodnotou bytí nebo pokladem bytí, neboť příběhy pro povzbuzení cílí nejen na výkony, ale také na bytí každého dítěte, které je mnohem víc, než jsou jeho úspěchy.

Totéž platí také pro rodinná nebo skupinová jména. Takto pojmenovaný potenciál je již rozvinut nebo se pomalu ukazuje a může být tímto způsobem ještě prohlouben.

Čokolimenty

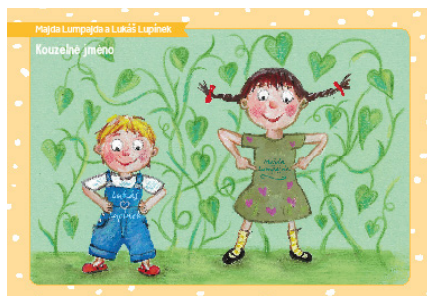
Jak si vybrat jméno

Každé dítě si vymyslí jméno, které by se k němu hodilo. Možná mu už ostatní nějak říkají, třeba „silný tygr“ nebo „veselý vánek“. Pak sdělí svůj nápad ostatním dětem ve skupině a všichni přemýšlejí, jestli je napadne ještě nějaké další jméno, které by se k němu hodilo, např. „veselý lev“, „rychlá antilopa“ nebo „hebké pírkó“. Čím jsou děti menší, tím více podpory v podobě různých návrhů potřebují. Z hledání jména se může stát projekt na více dní, dokud každé dítě nenajde jméno, které co nejlépe podpoří jeho identitu.

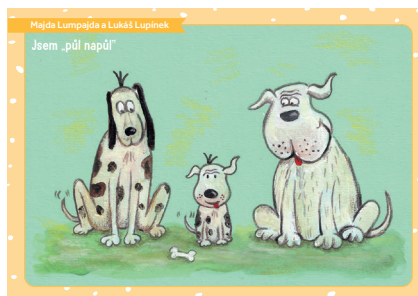
- ✦ **Koláž ze jmen:** Všechny děti namalují na papír samy sebe a napíší k tomu své jméno. Mladším dětem s tím pomohou pedagogičtí pracovníci. Následně se díla vystaví jako společný skupinový obraz ve společné místnosti nebo na chodbě.
- ✦ **Kouzelné jméno:** Každé dítě si pro sebe vymyslí kouzelné jméno, které se k němu hodí. Měla by to být taková jména, která dítěti dodávají sílu a povzbuzují ho, např. Stela Statečné Srdce, Lenka Soví Moudrost, Jakub Smíšek nebo Tom Superhrdina.
- ✦ **Skupinové jméno:** Společné jméno může mít i skupina dětí: „Jsme Super Bobříci, protože se prokoušeme vším, co se učíme, a pomáháme si přitom.“ Děti si k tomu mohou navrhnout vlajku, obraz nebo logo. Vzniklý symbol je možné si vystavit ve společné místnosti nebo nechat vytisknout na trička apod.
- ✦ **Rodinné jméno:** Jaké jméno by si mohla zvolit rodina? „Jsme Čtyři Vtipálci, protože se moc rádi smějeme.“ „My jsme Laskaví Medvědi Rámusníci, protože se umíme pohádat a pak zase usmířit.“ I pro rodinu je možné si najít nějaký znak nebo vyrobit symbol. Tento nápad lze dobře využít např. na úvodních schůzkách rodičů ve školce nebo i v rámci volného času, který spolu rodina tráví. Tato hra podporuje soudržnost ve skupinách a v rodině.

Afirmační karty

Kouzelné jméno

Jsem „půl napůl“

Jedno velké ucho

Hledači pirátských pokladů

Jak Majda a Ben našli svůj vlastní poklad

Někdy se po škole sejdeme s Benem. Děláme pak samé pirátské věci, protože nás to moc baví. „Piráti mají bedny s pokladem!“ říká dnes Ben. „Ale my nemáme ani jednu!“ namítnu. „Tak to nemůže zůstat. Snad nás něco napadne.“ Pak chvíli přemýšlíme. A opravdu, máme nápad: „Uděláme to jako piráti, ti taky poklad hledají.“ A tak se stane, že šmejdíme všude po domě a hledáme poklad. Dokonce i na půdě a ve sklepě. Objeví-